

Liber Abdie

Abdias fuit dispensator dom⁹ achab regis israel q⁹ cū iesabel interficeret pphbas dñi abscodit ex eis quinquagenos: t quinquagenos in speluncis: rpanit eos. iij. Ne. xvij. t sō meruit a dño spm pphbie fmi

dīcū salvator. Ma

thei. t. Qui recipit

phtā in nōie pphbe

re mercedē recipet

pphbe. Hic aut pphbe

rat s̄ idumeos. q de

bniſſent diligere iudeos. eo q a duob⁹

fratrib⁹ descendissēt

r s̄ p̄t econtrario ba-

buerūt eos odior eo

rā psecutorib⁹ auxi-

liu p̄buerūt. Diudi-

tu g⁹ el⁹ pphteria in

duas ptes. qz p̄nūci

at idumeoꝝ vastato-

scoꝝ indeoꝝ cōsolati-

oꝝ ibi. In mōte. pri-

ma i tres. qz p̄ denū-

ciat eoꝝ vastatio p-

pter culpā supbie. se

cūdō pphcūdō culpā sup-

stioſe scie. ibi. Non

est prudentia. tercio

ppt culpā fraterne i

imicicie. ibi. Propt̄

infestationē. Circa p-

mū dī. a Dīsio

ab die. s. est hec q se-

quis. b Cudituz

au. a dño. ego t alij

pphete inspirati ab

eo. b Et legatuꝝ

ad gētes misit iste le-

gar⁹ ē instinc⁹ diui-

nus excitans aduer-

tarlos idumeoꝝ ad

deuastandū eos. pph-

petrā eoꝝ. iō subditur

cōfederatio eoꝝ ad

boc agēdū cū dicit.

Surgite t cōsurga-

mū tē. c Ecce p-

uulū dedi te. verbū

est dñi loquentis de

futuro p modū pte-

riti. ppter certitudinē pphterie sup idumeā venture.

d Supbia cordis tū extulit te. vltra modū vtris tue.

e Habitātē in scissuris petraz. i. in locis ybi accessus est

difficilis: in qb⁹ r. imis cōfidis. iō subdit. f Qui dicis i

corde tuo: q detrahēt me in terrā. i. deiciet me a magni-

tudine mea ac si nō times hominē nec deū: iō subdit rūsio

divina. Si exaltat⁹ fueris r. t subdit omniū bonoꝝ dire-

ptio totalis cū dī. g Si fures introiſſent ad te. t p̄lī

tera vscib⁹ ibi. h Nēs viri federis tui. in q oñdit q talia

passura sit. idumea nō solū ab inimicis suis. h etiā ab illis

q prius erant amici sui t sibi cōfederati. qd ē satis graui-

sm illib⁹. p̄lī. lūj. Si inimicus me⁹ maledixisset mihi su-

stiuſſez vtcib⁹ r. i Nō ē prudētia. Hic p̄t denūciat

vastatio edom. pphcūdō sciam supsticioſā: intēdebāt em̄ diu-

nationib⁹ t angurijs. iō subdit. Nō est prudētia in eo: in-

tendētēs em̄ talib⁹ frequēt decipiūt. iō subdit. k Un-

q dō nō in die illa. s. vastationis idumee. l Perdā sapiē-

tes de idumea. q suis supsticioſā denūciabāt ei securi-

tate. q. d. sic: p effectū contrariū. m Et timebūt fortē

tui a meridē. ab illa em̄ pte intravit exercitus aduersario

rū. n Prop̄t intersectionē. Hic p̄t denūciat vasta-

tio ppter crimen inimicicie fraterne. cū dicit. Propter i-

terfe. t pph iniquitatē in fratre tuū iacob. Esau em̄ perse-

qbat fratre suū iacob ad mortē Ge. xxvij. p bñdiciōe pa-

ternar eodē mō idūe ab esau descēdetes psecutiſ ſt pphm

isrl̄ a iacob descēde-

tē: pph qd noiaſ hic

iacob. o Et peri-

et te cōfusio. supue-

nienſ tibi ex o pte.

p Et gibis ieternū

absqz regni repatiōe

q In die cū stares

aduersus eū. i. pphm

indacū. t Quā-

do capiebāt alieni. i

assyri primo t post

ea chaldei. s Et

extranei ingre. por.

el⁹ in hierlm. t alijs

civitatisbus. t Et

sup hierlm. i. sup p-

dam hierlm. t

Mittebāt sortē. ve

qlibet portaret pte

suā. v Tu qz eras

qz vnus ex eis. ciuit-

ates deſtruendo t

bona rapiēdo x

Et nō despicies i dle

fratris tui. i. in dle

statios elus nō de-

spicies eū. qz tu eris

magis pteſtib⁹

y In die pegri. el⁹.

i. captiuatōis ad ter-

rā extraneā. z Et

nō letaberis qui ha-

bebis in occasioneſ

maioris tristicie.

a Et nō magni. os

tuū. factādo te q fu-

eris in tēpli t ciuita-

tis p̄bustidē. ex q cō

tigil maxima indeo-

rū angustia. l. n. idū

mei pluries fuſſent

z regnū iuda cū assy-

rijs t caldeis vt dcſt̄

est. tñ an cōbustionē

ciuitatis t templis

nabūſardā fuerūt captiuati. vt dicunt expositores aliqui

t sic nō fuerūt in illa. iō subdit. b Neqz ingredieris por-

tā: t p̄līfa. c Et nō emitteris aduersus exercitū ei⁹. i.

ad psequeñdū sedechiā fugiētē cū viris bellatorib⁹

d Neqz stabis in exitib⁹. i. ciuitatis ad interficiendū fu-

giētēs e Et nō clau. reliqz. qui nō poterūt effugere de

ciuitate. f Qm iñx ē. i. ppe t an dictā vastationē hie-

rusalē. g Dies dñi. i. tps sue vindicte. h Sup om̄is

gētes. s. regni idūe. hz qz Isa. xxij. t. xxvij. t. lxij. t hie-

re. xlj. t ezech. xxv. videt dicere text⁹. q idumei fuerūt

cū chaldeis in destructiōe hieſt̄ p̄chaleos. sicut ibidē

fuit dcſt̄: t idē sonat q hic p̄mittit. Et sup hierlm mitte-

bāt sortē. i. sup p̄dā de hierlm. vt quisqz pte suā tolleret tu

qz eras qz vn⁹ ex eis. q diuſio p̄de maxime fuit in captio-

ne ciuitatis p̄chaleos. Aliſ exponēda ē līfa ab illo loco.

x Et nō despicies in dle fratris tui. de vastationē ei⁹ fa-

cta p̄chaleos. sicut puer. xvij. Qui in ruina letatur alte-

ritus. i. de ruina alterius nō erit impunitus; quasi diseret

mains malum euens tibi post destructionem hieſt̄

z ita cessabis despicerē populum iudaicum.

Liber Abdie

Et nō letaberis. supuensēt em̄ tibi occasio[n]es tristie[m] maioris: motus em̄ maiores depellunt minores. **A** Et nō magnificabis os tuū ultra te iactando q[uod] fuisti in ciui[t]atis et templi captione eadē de cā. **b** Neq[ue] ingredier[et] portā post ciuitatis reedificationē p[er] neemiam. **c** Et non emitteris aduersus exercitū e[st]ū. tūc sicut missus fuisti aī per nabuch. **d** Neq[ue] stabis i exib⁹. s. hie[r]usalē ad interficien[d]ū fugientes de ea: sicut fecisti tpe obſidionis ei⁹ p[er] chaldeos. **E**t nō claudes reliquos remanentes in ciuitate sicut tunc fecisti. **f** Q[uo]d iuxta ē. l. p[ro]p[ter]e: q[uod] statū post deſtru[er]tionē h[ab]ilim fuerūt captiuati idumei.

Dies dñi. i. tēp⁹ sue vindicte. **h** Sup oēs gētes. s. regni idumee: de qui b⁹ loquit p[er]phā.

i Sicut fecisti. p[ro]p[ter]e quēdo nequis filios

sude. ita aliū p[ro]sequētur te

k Quō em̄ bibistis sup mōte rē. i. laute vixistis de bonis acceptis de templo q[uod] erat in monte moria. **l** Hib[er]t oēs gētes. hauriendo bona tua

m Et absorbebūt te: venientes sup te tanta p[re]tate q[uod] non poteris resistere. **n** Et erūt quasi nō sint. alicui⁹ virtutē gētes tue. iō sequit. **o** Sicut fecisti p[ro]sequēdo nequis filios iude: sic aliū p[ro]sequēt te.

k Quō em̄ bibistis. i. le-tanter fecisti. **l** Sup montē sanctū tuū. i. de malove-

nienti supra h[ab]ilim: vbi ē tēplū nomini meo dedicatum. **l** Hib[er]t oēs gētes. hauriendo bona tua et letando de tua

m Et absorbebunt. te totaliſt[er] deuorādo.

n Et erunt quasi nō sint. s. gentes tue. vñ istō referit ad illud q[uod] supra d[omi]n[u]m. Dies dñi sup oēs gētes. **o** Et in mōte. Dic post deſtru[er]tionē idumeoꝝ nunciat p[er]phā conſolatiōeꝝ iudeoꝝ: et dicūt aliq[ue] expoſitores nostri. q[uod] residuū huius p[ro]phetie intelligit ad litterā de reditu captiuitat[er] ba-bylonice. **o** Et in monte syon erit saluatō. q[uod] liberatiō d[omi]ni captiuitate illuc venerūt: vt h[ab]i. j. Eſdre. ii. **p** Et erit sa-crus. q[uod] ibi reedificatū fuit templū in loco sancto suo.

p Et p[ro]ſidebit dom⁹ iacob eos qui se posſederāt. quod maxime fuit impletū tpe machabeoꝝ. q[uod] pugnantes viriliſt suos aduersarios ſibi ſubiecerūt.

l Et erit dom⁹ iacob ignis rē. dicūt hic dom⁹ iacob illi de regno iude. q[uod] re-

dierūt de captiuitate: et dom⁹ ioseph illi de regno iſrl. qui euadētes man⁹ affyriꝝ poſtea venerūt ad habitādū i re-

gno iude: et cū illis de regno iuda captiuati fuerūt: et cum

redeūtib⁹ redierūt.

s Et dom⁹ esau ſtipula. i. idumea ſta facilis deſtruet ab eis ſicut ſtipula ab igne. **t** Et he-

reditabunt hi q[uod] ad austrū ſt. q[uod] tpe mach. dilatauerūt ter-minos habitatiōis ſue circūquaꝝ.

v Et traſmigratio exercitus h[ab]i. i. illi q[uod] de regno iude traſmigrauerūt in ba-bylonē hereditabūt ſupple.

w Dia chananeoꝝ loca q[uod] fuerūt a chananeis poſfessa anteq[ue] fili⁹ iſrl ingrederēt ter-rā illā.

y Neq[ue] ad ſareptā. ciuitas ē i qua mulier vidua pauit helyam.

z Et traſmigratio h[ab]ilim q[uod] ē in bophoro. nomē ē loci in regno babylone fin illā expoſitioneꝝ:

ad quē aliq[ue] de h[ab]ilim fuerūt translati.

a Et ascēdent ſaluatores. i. heſdras et neemias vel machabei: vt dicūt aliqui.

b Et erit dño regnū. i. virtute diuina ſiet iſta cui ſeruent a captiuitate liberati.

In aliquib⁹ aut libris ad-ditur in fine: Amen: ſed nō eſt in hebreo nec in libris cor-rectis. Iſta expoſitio videt habere aliqua dubia. Primo

q[uod] nō habeſt plane de ſcriptura: q[uod] termini in deoꝝ fuerūt dilataſt ita t[er]rib[il]is p[ro]dictis. et maxime q[uod] d[omi]n[u]s hic. Posside-bunt regionē ſamarie. q[uod] ſamaritani illuc miſſi a rege laſſy-rioꝝ. iiiij. Regū. xvij. habitauerūt regionē illā vſq[ue] ap[osto]loꝝ xp̄i: ut patr[es] Job. iiiij. et in pluribus alijs locis ex euange-lio. Itē q[uod] dicit. Et erit d[omi]n[u]s regnū. vide tur errore exponi.

q[uod] interruptio regnū danid. q[uod] d[omi]n[u]s regnū dei in ſcriptura a do-ctorib⁹ hebreoꝝ et la-tinoꝝ. d[omi]n[u]s repanda p[er] xp̄m et hocridēt ma-nifete ſonare dicta xp̄bar. p[er] q[uod] Ra-fa. et alijs hebrei expo-nūt totā p[re]te iſta de-consolatiōne indeoꝝ p[er] xp̄m: h[ab]it in hoc deſci-ſtūt q[uod] dicūt eē futu-rū q[uod] d[omi]n[u]s iā eſt impletū et iō p[ot] iſta p[er] expo-ni de tpe xp̄i cu[er]t d[omi]n[u]s. Et in mōte syon erit ſaluatiō. q[uod] xp̄s ſal-uator noster ibi plu-ries predicauit in te-plo. et plures inſi-mos curauit ſpiritualiter et corporaliter. Et erit sanctus q[uod] ibi miſſus fuſt ſpirituaſtanc[er] in ſigno viſibili in die p[re]the. fm q[uod] dicit h[ab]er. in epiftola ad paulinū. Et p[ro]ſide-bit dom⁹ iacob. i. apli p[ri]mū credentes qui fuerit de do-mo iacob. et iſta p[ro]feſſio nō ē p[er] t[er]rā dñiū. h[ab] q[uod] potētes huilis mundi posuerunt colla ſua ſub iugo fidei. Et erit domus iacob ignis rē. q[uod] ſup eos appariuit ſpūſſance in ſpecie ignis. Actuū. iiij. Et dom⁹ esau. i. gneralit gentiles: ex hoc em̄ q[uod] esau p[ro]ſequebat iacob: et deſcedētes ab eo ſe-riūt idumei p[ro]ſequebant filios iſrl a iacob deſcendētes. omēs qui p[er]plū iſrl p[ro]ſecuti ſunt cu[er]t uſmodi erant gentiles: vo-cati ſunt noīe edom. vt dicunt hebrei et v[er]terius deſductū ē hoc nomē ad omnes p[ro]ſecto:es filioꝝ iſrl. et hoc idē d[icit] h[ab]er. in primo p[ro]logo h[ab] p[ro]phetie. Et p[er] hoc q[uod] dicūt hic ſtipula. et apli ignis. intelligit eoz et ſouverſio facilis ad fidē. Et deuorabunt eos. i. corpori xp̄i myſtico ſincorpo-rabunt: et hoc mō d[omi]n[u]s Actuū. x. Surge petre. occide et man-duca. s. de ſouverſione. Ormelij et alioꝝ gētilij cū eo exi-ſtū ſtatim futura. Et nō erunt reliqe. i. non remanebit in eis aliquid idolatrie p[re]cedentis. ſicut d[omi]n[u]s puer. xii. Perte ſimplos. et nō erunt. s. amplius impij. manebūt tū ad p[re]te-tate conuerſi. Et hereditabunt rē. Actuū. i. dixit h[ab]iſſus diſcipulis ſuis. Erīſis mihi testes in h[ab]ilim et in omni in-dea et ſamaria vſq[ue] ad vltimū terre. q[uod] fidem xp̄i p[er] p[ro]dic-a-uerunt in h[ab]ilim et poſtea in alijs partib⁹ circūquaꝝ ſub-mittentes colla gentiū fidei. et fm hoc dicunt hic aliquis hereditare terras diuerſas ad q[uod] ſuerūt et exprimū ſpe-cialiſt aliq[ue] terre. ppinq[ue] h[ab]ilim et iude vt mons esau. terra philistij: ſamaria et galad: et ſarepta ſydonioꝝ. et p[er] iſta loca intelligunt oīa alia ad q[uod] deriuata ē p[er] ap[osto]los fides ca-tholica. Sciendū tū q[uod] vbi translatio nra h[ab]i. vſq[ue] ad ſa-reptā. in debreto h[ab]i. vſq[ue] ſeraphath. i. vſq[ue] in franciā. vt d[icit] Ra. sa. et fm hoc exponit q[uod] d[omi]n[u]s hic. Et traſmigratio ex-ercitus h[ab]i. i. collectiōis fideliū in iudea exiūt: q[uod] erant ex-ercitus fortis cōtra dyadolū et p[ro]ſectionē in ſidelū: quo-rū aliq[ue] traſmigraverunt p[er] varia loca in ſidelū: q[uod] hic chananei noīans p[re]cedētes vſq[ue] in franciā. s. sanctus Ga-minianus: q[uod] ſuit de. lxx. diſcipulis vnuſ. et conuerſit ad fidem ciuitatem ſenonensem: q[uod] tunc erat metropolis in tota francia et ciuitas aurea vocabat. et poſt ciuitatis con-uerſionē eā d[omi]n[u]s dedicauit: faciens cruces in ciuitat[er] mu-ro cum pollice: cui cedebat lapis ſicut cera mollis et ad-

mos curauit ſpiritualiter et corporaliter. Et erit sanctus q[uod] ibi miſſus fuſt ſpirituaſtanc[er] in ſigno viſibili in die p[re]the. fm q[uod] dicit h[ab]er. in epiftola ad paulinū. Et p[ro]ſide-bit dom⁹ iacob. i. apli p[ri]mū credentes qui fuerit de do-mo iacob. et iſta p[ro]feſſio nō ē p[er] t[er]rā dñiū. h[ab] q[uod] potētes huilis mundi posuerunt colla ſua ſub iugo fidei. Et erit domus iacob ignis rē. q[uod] ſup eos appariuit ſpūſſance in ſpecie ignis. Actuū. iiij. Et dom⁹ esau. i. gneralit gentiles: ex hoc em̄ q[uod] esau p[ro]ſequebat iacob: et deſcedētes ab eo ſe-riūt idumei p[ro]ſequebant filios iſrl a iacob deſcendētes. omēs qui p[er]plū iſrl p[ro]ſecuti ſunt cu[er]t uſmodi erant gentiles: vo-cati ſunt noīe edom. vt dicunt hebrei et v[er]terius deſductū ē hoc nomē ad omnes p[ro]ſecto:es filioꝝ iſrl. et hoc idē d[icit] h[ab]er. in primo p[ro]logo h[ab] p[ro]phetie. Et p[er] hoc q[uod] dicūt hic ſtipula. et apli ignis. intelligit eoz et ſouverſio facilis ad fidē. Et deuorabunt eos. i. corpori xp̄i myſtico ſincorpo-rabunt: et hoc mō d[omi]n[u]s Actuū. x. Surge petre. occide et man-duca. s. de ſouverſione. Ormelij et alioꝝ gētilij cū eo exi-ſtū ſtatim futura. Et nō erunt reliqe. i. non remanebit in eis aliquid idolatrie p[re]cedentis. ſicut d[omi]n[u]s puer. xii. Perte ſimplos. et nō erunt. s. amplius impij. manebūt tū ad p[re]te-tate conuerſi. Et hereditabunt rē. Actuū. i. dixit h[ab]iſſus diſcipulis ſuis. Erīſis mihi testes in h[ab]ilim et in omni in-dea et ſamaria vſq[ue] ad vltimū terre. q[uod] fidem xp̄i p[er] p[ro]dic-a-uerunt in h[ab]ilim et poſtea in alijs partib⁹ circūquaꝝ ſub-mittentes colla gentiū fidei. et fm hoc dicunt hic aliquis hereditare terras diuerſas ad q[uod] ſuerūt et exprimū ſpe-cialiſt aliq[ue] terre. ppinq[ue] h[ab]ilim et iude vt mons esau. terra philistij: ſamaria et galad: et ſarepta ſydonioꝝ. et p[er] iſta loca intelligunt oīa alia ad q[uod] deriuata ē p[er] ap[osto]los fides ca-tholica. Sciendū tū q[uod] vbi translatio nra h[ab]i. vſq[ue] ad ſa-reptā. in debreto h[ab]i. vſq[ue] ſeraphath. i. vſq[ue] in franciā. vt d[icit] Ra. sa. et fm hoc exponit q[uod] d[omi]n[u]s hic. Et traſmigratio ex-ercitus h[ab]i. i. collectiōis fideliū in iudea exiūt: q[uod] erant ex-ercitus fortis cōtra dyadolū et p[ro]ſectionē in ſidelū: quo-rū aliq[ue] traſmigraverunt p[er] varia loca in ſidelū: q[uod] hic chananei noīans p[re]cedētes vſq[ue] in franciā. s. sanctus Ga-minianus: q[uod] ſuit de. lxx. diſcipulis vnuſ. et conuerſit ad fidem ciuitatem ſenonensem: q[uod] tunc erat metropolis in tota francia et ciuitas aurea vocabat. et poſt ciuitatis con-uerſionē eā d[omi]n[u]s dedicauit: faciens cruces in ciuitat[er] mu-ro cum pollice: cui cedebat lapis ſicut cera mollis et ad-

Prologus in Iona

huc apparent in plurib^o locis sicut ego vidi: qui hec scripsit, et socii sancti Damiani alias ciuitates francie ples ad fidem xpⁱ conuerterunt, ut ex actis eorum h^r. Et transmigrationis hierusalem que est in bosphoro, in hebreo habet. In cephara, id est in hispania, ut dicit Ha. sa. quod fuit impletum per iacobum apostolum et eius discipulos ibi fidem xpⁱ primitus predicantes et colla gentium subsumptus. id subditur. Possidebit ciuitates austri, licet enim hispania respectu hierusalem sit in parte occidentali: tamen respectu francie de qua fecerat mentionem immediate magis est ad austrum. Et ascendi saluatores, id est petrus et paulus, qui discuntur saluatores participative eo quod sunt principes apostoli. In montem syon, id est in ecclesia: que mos syon dicit. Esa. iiij. et

Heb. xij. ut ibidem dictum est. Judicare montem esau. s. romam ut dicit Ha. sa. quod apparet Constantino et eum arguentes de persecuzione christiano, induxerunt eum ad defensionem christianorum et edificationem ecclesiarum per romanum imperium. Et erit domino regnum, quod romanum caput mundi dimisit vicario christi, transferens sedem imperii constantinopolim. Alter etiam potest exponi de tempore futuri iudicii, cum dicitur. Et ascendent saluatores, s. apostoli qui erunt iudicis assessores ad perfectam salutem electorum tunc habendam. In montem syon: quod circa illum locum erit finale iudicij ut dictum est supra Iohannis. iij. Judicare montes esau, s. condemnare superbiam infidelium: quod nomine edom vel esau designant, ut dictum est supra. Et erit domino regnum: quod oportet subiungere domino nostro ihesu christo: cuius est honor gloria in secula seculorum. Amen.

In cap. i. Abdie ybi dicitur in postilla. Et isto potest ista pars exponi de tempore christi.

Dicitur idumea de qua principaliter in prophetia abdiele agitur, sicut in hebreos intelligitur romanum impium, put in glo. nra in loco h^r. vbi sic dicitur. Hec oia iudei de tempore antichristi interpretantur: quod per christum receptum, et quicquid est idumea dicitur ipsi de romano imperio somniant dictum. In glo. Circa quod non adum quod per romanum imperium intelligitur communiter romanarum ecclesiarum quam dicitur destruenda per missam ab eis inaniter spectatum, quam quidem ecclesia romanarum asserunt per figurata fuisse per quartam bestiam visionem a danieli viij. ca. quam prophetat destruenda per quintum regnum incorruptibile a deo suscitandum: quod falsum est et erroneum, put in additione super danieli. c. supradictio fuit sufficienter ostensus. Similiter et asserunt per idumea intelligi ecclesia christiana seu romanam: improbatum fuit plene supra Esaie. xxvij. in additione: vbi ostensum fuit quod in illo loco: sicut in quibusdam alijs sacre scripture verificatur de eis illud post. Gladius eorum intret in corde ipsorum. Attente enim si considerent scripture idumea in illo. c. et in alijs scriptis significat ad litteram synagogam iudeorum quod Apoc. iij. synagoga satanae dicitur: que per negationem et occisionem christi et persecutionem membrorum eius facta est vere ecclesie dei inimica eo modo quo idumea ab esau descendens sicut carnem semper fuit aduersaria hierusalem materialis. Hista autem consideratione plene ostendit in additionibus prelibatis. s. Esa. xxvij. Dan. viij. vñ quod in hoc capitulo continetur de idumea pertinet ab illo loco, et in monte syon re. intelligendum est de synagoga iudeorum, et quod dicitur de syon

Joseph et iacob intelligentur est de ecclesia et populo christiano, et ideo concludit in fine. Et erit domino regnum, quod idemque predicta separata a consilio fidelium post passionem legis Matth. vlti. Data est misericordia patrum in celo et in terra. Itē quod dicitur finem, et transmigrationis hierusalem quod est in bosphoro, s. in hispania, possidebit ciuitates austri impletum fuit quod hispani ante ortu nephant de secte machometi possederunt multas ciuitates in aphyrica ut in chronicis habetur. Aphyrica autem est in parte austri terre habitabilis.

Incepit prologus in Ionom prophetam. **A**uctus ionae brevi affirmant filium fuisse mulierem vidue sareptane que helyas propheta mortuus fuisse suscitavit: matre postea dicente ad eum nunc cognoui quod vir dei es tu: et verbum dei in ore tuo vita est. Ob hoc etiam causam ipsum puerum sic vocatum amathi. Amathis ei in nostra lingua veritatem sonat. Et ex eo quod ve-

rum helyas locutus est, ille qui suscitatus est, filius esse dicitur veritatis, ideo de veritate columba nascitur, quia ionas columbam sonat. In condemnationem autem israelionas ad gentem mittitur quod nimis a gente perterrita illi in malitia perseuerant. Temporibus quippe hieroboam regis israel: quod deo relicto cum populo suo in samaria idols sacrificabat: ionam prophetam fuisse: quartus liber regum indicat.

Auctus ionae re. **I**ste prologus dicitur in quinque capitulis. In prima prophete persona notificatur, ibi.

Sextum ionae re. In secunda subditur causa cur ad prophetandum mittitur, ibi. In condonationem autem israel. In tercia tempore prophetationis exprimitur, ibi. Temporibus quoque hieroboam. In quarta quedam eum a prophetando retrahentia innuntur, ibi. Hic cum prophetia illuminante. In quinta comparatur heliose: et causa fuge monstratur, ibi. Hoc illi acciderat re. Itē in prima parte notificatur persona prophete per tria. Primo per declarationem originis, secundo per eventum suscitacionis, ibi. Quem helyas, tertio per rationem agnominationis, ibi. Ob hoc causam. Dicit itaque auctor sancti ionae. Hic querit quare dicitur sanctus plus quam ceteri prophete, qui omnes sancti fuerunt. Huius ne videat damnatus: quem infra visderunt mandato domini repugnasse et de misericordia domini in iniurias contristatus fuisse. In quartu muleris viduae, iij. Regum, xvij. dicitur de helyas. Apparuit ei mulier vidua collegens lignarum. In sareptane, a sarepta ciuitate: quesita erat inter tyrum et sydonem. De resurrectione filii istius viduae dicitur. iij. Regum, xvij. g. Trauiduit dominus vocem helyae resuens et aia pueri intra eum et renixit. In quinto miraculo cognovit re. Ob hoc tam. Hic notificatur per agnominationem, et primo ipsa agnominatione ponit, secundo ipsius cognitio subiungit, ibi. Et ex eo quod verum est. Dicitur. Ob hoc tam, s. quod mulier dixerat helyae, iij. Regum, xvij. g. Nunc in isto cognovit, quod vir dei es tu: et verbum datus in ore tuo verum est. Dicunt.

T ipsum puerum, s. ionam. **G** Vocatum amathi re. Itera satis plana est. In condonationem autem israel. Hic subditur causa cur ad prophetandum mittitur, s. impenitentia israel penitentibus iniuris Ione, iij. Crediderunt iudei iniuriae domini et predicauerunt iudeis: et vestiti sunt saccis a maiore usque ad minorem: et hoc est quod dicitur hic.

C Ontra iniuriae agente priam re. sicut dicit Hiero. in li. de locis. Nimirum est urbis assyriorum: quod edificauit Assur egredies de terra sennar, et de ista loquitur hic. Est autem et alia urbis hodie ciuitas indeorum nomine nimirum in angulo arabie quam nunc corrupte nimirum vocant.

K Temporibus quippe hieroboam, de quo dicitur. iij. Regum, xij. f. Regnauit hieroboam filius iacob regis israel in samaria quadraginta et uno anno, et sequitur. Ipse restituens terminos israel ab introitu eisrael usque ad mare solitudinis iuxta sermonem domini dei israel: quem locutus est per seruum suum ionam filium amathi. Et ex hoc patet quod multum senex erat quando hec facta sunt.